

Från vårt perspektiv är det lätt att tycka att Israel väntade på en messias och Jesus var den personen – klappat och klart. Men förväntan på en messias såg inte enhetlig ut. Apostlarna behövde övertyga sina åhörare om mer än att Jesus var messias. Enligt Jaroslav Pelikan, var den viktigaste och svåraste exegetiska utmaning de första kristna mötte frågan om att få ihop följande tre poäng samtidigt i förhållande till vår Gamla Testamente:

1. Att den messias som Mose och profeterna talade om var samma person som den lidande tjänaren i Jesaja.
2. Att proklamera den Messias som den uppståndne Herren
3. Att identifiera båda den lidande tjänaren och den uppståndne Herren med den historiska personen Jesus från Nasaret.

Läs Apg. 3:1-16

Vad säger dessa verser om huruvida lärjungarna fortsatt att leva efter judisk sed och lag?

Det lärjungarna hade var mycket större än vad de saknade. Vad hade dem? (v.6)

På vilka sätt var händelsen med deras möte med den lame man förväntad och på vilka sätt helt oförväntad?

Varför är det viktigt att de gjorde undret i Jesu namn och inte deras egna namn?

Vad är betydelsen av varje detalj om Jesus som Petrus valde att berätta om i sin predikan? (v.13-16)

Hur var deras användning av Jesus namn annorlunda från en magikers eller helares användning av en besvärjelse eller formell? (v.16)

Läs Apg 3:17-26

Petrus säger att de handlade i okunnighet. Vem gav honom den idéen? (Lukas 23:34)

Vad är omvändelses frukter eller vad är de praktiska resultaten av omvändelse? (v.19-20)

Hur har vi sett de frukter eller resultat i vårt eget liv?

Ibland får man intrycket att religion handlar bara om hårt arbete, men här i vers 20 säger Petrus att omvändelse resulterar i möjligheten att vila ut i Herren. Vad finner du mest uppfriskande om evangeliet?

Varifrån fick Petrus idéerna han uttryckte om vad Gud hade förutsagt om Jesus genom profeterna? (Lukas 24:25-27)

Hur, enligt Petrus, pekar Mose och profeterna till Jesus? (5 Mos. 18:15-16, 3 Mos 23:29)

v.21 "den dag då *allt det blir upprättat* som Gud har förkunnat genom sina heliga profeter från tidens början." Denna vers kan med rätt tolkas som om universal frälsning kommer att ske. Tidig kyrkofader Origenes och lite senare Gregory av Nyssa skrev om ett sådan hopp men höll den i spänning med Apg 4:12 " ¹¹Jesus är *stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten*. ¹²Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss." (talaren i båda texter är Aposteln Petrus.)

Varför är det viktigt att hålla båda av dessa verser i spänning med varandra?

Om vi har tid
Läs Apg 2:42-47

När har du känt fysisk eller andlig förnyelse i ditt liv? Beskriv hur det kändes.

Föreställ dig en värld utan den kristna kyrkan. Om ni levde i en sådan värld, och sedan plötsligt upptäckte ett livs vana som gick ut på lärande, gemenskap, måltider med andra och bön hur tror du att du skulle reagera?

Apg 2:42 anses bland somliga att vara kyrkans fyra kännetecknen: apostlarnas lära, delande av livet bland de troende, gemensamma måltider, och bönen. Dessa fyra hör ihop. Om en lämnas ut blir helheten skadad.

Fundera över dessa fyra saker. Vilka risker finns för en kyrka när någon av dessa fyra saknas?

Vilken av dessa fyra är svagaste i vår gemenskap och hur skulle den kunna styrkas?

De första kristna delade mycket, men det verkar som om de inte sålde hemmen som de bodde i eftersom de träffade varandra i hemmen (v.46). De ansåg sig vara en familj, och delade med varandra som familjer brukar dela livet med varandra.

På vilka sätt delar vi livet, dopet och trons gemenskap med varandra i vår tid, materiellt och i annat bemärkelse?